

Spørgsmaal stod administrativt frit og derfor ikke burde begunstige de frivillige Korps, hvorfor han fremsatte følgende *Paastand paa Overgang til Dagsordenen*:

»Idet Folketinget misbilliger, at Regeringen ved Overenskomster med de frivillige Korps har givet disse borgerlige Korps en Række Begunstigelser, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.«

Paastanden *forkastedes* med 104 Stemmer mod 2 (Komministerne).

3. Den 13. Oktober 1933 anmeldtes i *Folketinget* (F. Sp. 74) følgende Forespørgsel til *Ministeren for offentlige Arbejder* af *Oluf Pedersen*:

»Hvorfor afventer Statsbanerne ikke Kommissionsbetænkning og Rigsdagsbeslutning, som forudsat i Folketingets Dagsorden af 14. Marts d. A., forinden de bemægtiger sig de private Bilruter?«

Forespørgselen foretoges ³¹/₁₀ og ¹/₁₁ (F. Sp. 729 og 757).

Forespørgeren (Oluf Pedersen) mindede som Grundlag for Forespørgselen om den af Folketinget den 14. Marts 1933 vedtagne Dagsorden, der opfordrede Ministeren til at optage Loven af 4. Juli 1927 om Omnibus- og Fragtmandskørsel til Revision (se Aarvog 1932—33, Side 727 ff.), i hvilken Anledning der da ogsaa var blevet nedsat en Kommission. Det var imidlertid en Forudsætning, i alt Fald for Retsforbundets Tilslutning til denne Dagsorden, at Ministeren ikke foregreb Begivenhedernes Gang, men afventede Kommissionens Indstilling og Rigsdagens Afgørelse af Spørgsmaalet: Statsbanernes Overtagelse af private Bilruter. Denne Forudsætning havde Ministeren ikke overholdt, idet Statsbanerne, der allerede inden Vedtagelsen af Dagsordenen af 14. Marts havde overtaget 7 Bilruter og sluttet Overenskomst om Overtagelse af 10 til, i den Tid, Kommissionen har været nedsat, havde overtaget yderligere en Snes Ruter, efter hvad Danmarks Rutebilforening havde oplyst. Dette vilde sige, at Statsbanerne allerede nu havde overtaget ca. Halvdelen af de ønskede Ruter (10—11 pCt. af de ca. 700 Bilruter, omfattende omkring Halvdelen af alt Rutebilmateriel), og at de antagelig med den Fart, de havde paa, vilde naa at overtage alt, hvad de ønskede, inden Rigsdagen fik Lejlighed til at tage Stilling til Sagen. En saadan Fremgangsmaade var i Strid med Dagsordenen af 14. Marts, og derfor havde Retsforbundet stillet Forespørgselen.